



راهنمای کاربری

تعیین ضریب ثابت فنر

فیزیک دانشگاهی

صنایع آموزشی

ناشر:

مؤلف:

طراح جلد، صفحه آرا:

رسام:

نوبت چاپ و انتشار:

آماده سازی و نظارت بر چاپ:

نشانی:

صندوق پستی:

تلفن واحد فروش:

دورنگار:

صدای مشتری:

روابط عمومی:

سایت اینترنتی:

پست الکترونیکی:

شرکت صنایع آموزشی (متعلق به صندوق ذخیره فرهنگیان)

نعمت... دوستی - بنت الهدی صادقی

سها همایی

سها همایی

دوم ۱۳۸۹

سها همایی

تهران، جاده مخصوص کرج، بعد از کیلومتر ۷، بزرگراه آزادگان (به طرف جنوب)، خیابان

دهم (قبل از پمپ بنزین) شهرک استقلال، بلوار دکتر عبیدی، خیابان شهید جلال

۳۷۹-۱۳۴۴۵

۷-۴۴۵۴۵۲۹۵ (۰۲۱)

۴۴۵۴۵۲۹۴ (۰۲۱)

۴۴۵۴۵۴۳۹ (۰۲۱)

۴۴۵۴۵۴۸۵ (۰۲۱)

www@eei-co.com

info@eei-co.com

«کلیه حقوق تألیف و انتشار برای شرکت صنایع آموزشی محفوظ است»

فهرست مطالب

۵	۱- مقدمه
۶	۲- تعیین ضریب ثابت فنر
۱۳	۳- وسایل لازم
۱۴	۴- آزمایش ۱: تعیین ضریب ثابت فنر با استفاده از قانون هوک
۱۶	۴- آزمایش ۲: تعیین ضریب ثابت فنر با استفاده از ارتعاشات
	۵- آزمایش ۳: بررسی رابطه به هم بستن فنرها
۲۰	۶- راهنمای استفاده از زمان سنج شمارنده

صنایع آموزشی

مقدمه

انجام کار عملی و آزمایشگاهی و نقش آن در تفهیم مفاهیم آموزشی بر کسی پوشیده نیست. تجربه نشان داده است که چه بسا دانشجویان بسیاری هستند که آزمون‌های مختلفی را در دوران تحصیل خویش پشت سر می‌گذارند ولی در هنگام مواجهه با موضوعات روزمره در محیط کار و زندگی از مطالب فرا گرفته شده نمی‌توانند استفاده کنند. به عبارت دیگر مفهوم‌های علمی در ذهن آنها به خوبی شکل نگرفته است.

یکی از علت‌های مهم پیشرفت کشورهای توسعه یافته نوع نگرش این کشورها به نقش آزمایشگاه و کار تجربی می‌باشد و این موضوع در استفاده گسترده وسایل آموزشی در مقاطع مختلف تحصیلی این کشورها کاملاً مشهود است.

گروه فیزیک شرکت صنایع آموزشی با توجه به اهمیت نقش و جایگاه آموزش علمی (مفاهیم علمی) در توسعه کشور و در راستای اهداف آموزش عمیق مفاهیم فیزیک، بر انگیختن حس جستجوگری در دانشجویان و ترویج فرهنگ کار گروهی در بین آنها اقدام به طراحی و تولید تجهیزات آزمایشگاهی در سطح دانشگاه نموده است.

در راستای نیل به این هدف و نیاز مراکز آموزش عالی این شرکت توانسته است با استفاده از تیم‌های تخصصی و کارشناسی و تجربه اساتید دانشگاه و مؤلفین کتب دانشگاهی مجموعه کاملی را در ساخت و تجهیز آزمایشگاه‌های فیزیک پایه (مکانیک، حرارت، الکتریسیته و مغناطیس) ارائه نموده است. این مجموعه‌ها بر اساس مطالب درسی کتاب‌های جامع آموزش فیزیک دانشگاهی طراحی و تولید شده است، که منطبق با سرفصل‌های آموزشی وزارت علوم، تحقیقات و فن آوری می‌باشد.

از اساتید و کاربران گرامی خواهشمندیم تجارب خود را در رابطه با بهینه‌سازی تجهیزات و دستورکار مجموعه با شرکت صنایع آموزشی - دپارتمان فیزیک مکاتبه و یا به سایت شرکت مراجعه نمایند.

در پایان از همکارانی که ما را در این امر یاری کردند، کمال تشکر را داریم.

تعیین ضریب ثابت فنر

ارتعاش یکی از مهم‌ترین انواع حرکت است. غالباً میل داریم که ارتعاش‌های ناخواسته را از بین ببریم. به عنوان مثال لرزش‌هایی که در قسمت‌های مختلف اتومبیل ایجاد می‌شود، ارتعاش ناخواسته است. نمی‌خواهیم یخچالی که موتورش در حال کار است، آنقدر ارتعاش کند که صدای آن آزاردهنده باشد.

هر حرکتی که در بازه‌های زمانی مساوی تکرار شود، حرکت تناوبی نام دارد. حرکت تناوبی یک ذره را همیشه می‌توان بر حسب سینوس و کسینوس بیان کرد. حرکت تناوبی را حرکت هماهنگ نیز می‌گویند.

اگر ذره‌ای که حرکت تناوبی دارد، برای مثال روی یک مسیر مستقیم به پس و پیش برود، حرکت این ذره را حرکت نوسانی یا ارتعاشی می‌نامند.

بسیاری از اجسام نوسان‌کننده دقیقاً در بین دو حد معین نوسان نمی‌کنند، زیرا مقداری از انرژی نوسان‌کننده در اثر اصطکاک از بین می‌رود. به همین دلیل است که سرانجام نوسان‌کننده می‌ایستد. دستگاه‌های مکانیکی تنها دستگاه‌های نوسان‌کننده نیستند. امواج الکترومغناطیسی، میدان‌های الکتریکی و مغناطیسی، در حال نوسان می‌باشند.

نوسان‌های مکانیکی و الکترومغناطیسی با معادلات ریاضی یکسانی توصیف می‌شوند.

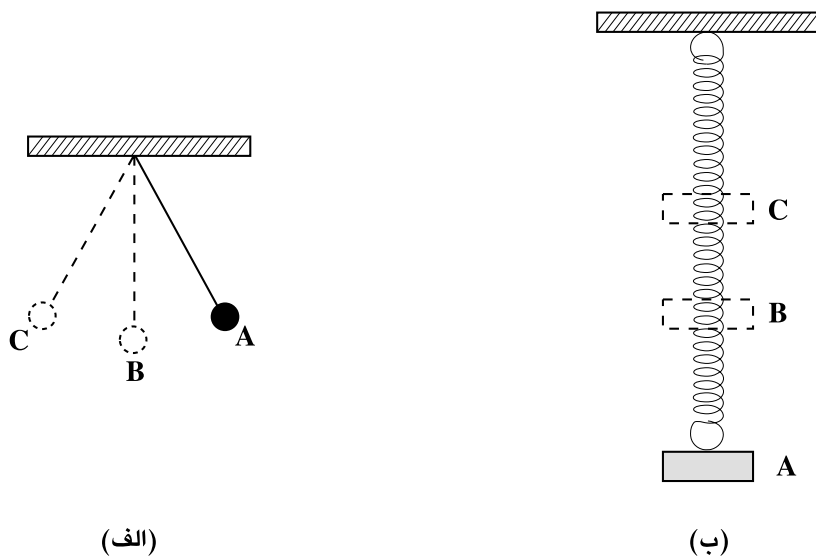
یک گلوله آویخته به یک نخ یا یک وزنه آویخته به یک فنر را در نظر بگیرید (شکل ۱-۱). اگر گلوله یا وزنه را از وضع تعادل خود منحرف و رها کنیم، حرکت ارتعاشی یا نوسانی پدید می‌آید. در دو مثال، یک چرخه کامل، به صورت حرکت از A به B و از B به C و برگشت آن به A و تکرار آن خواهد بود. مدت زمانی را که در طی آن نوسان‌کننده از A به B و سپس به C می‌رود و دوباره به B و بالاخره به A باز می‌گردد، دوره تناوب یا پریود نام دارد که با نماد (T) نشان داده می‌شود. در توصیف حرکت‌های تناوبی از واژه دیگری که بسامد نام دارد استفاده می‌گردد. تعداد دوره‌هایی را که نوسان‌کننده در واحد زمان (یک ثانیه) طی می‌کند، بسامد یا فرکانس نامیده می‌شود، بسامد را با نماد (ν) نشان می‌دهند. به عنوان مثال اگر یک آونگ در یک ثانیه پنج رفت و برگشت کامل انجام دهد، بسامد آن

۵ دور بر ثانیه $\nu = 5 \text{ cycle/s}$ دوره آن $T = \frac{1}{5}$ ثانیه می‌باشد. یکای دور بر ثانیه در دستگاه بین‌المللی (SI) هرترز نامیده می‌شود. از

آنچه که گفته شد معلوم است که بین T و ν رابطه $T = \frac{1}{\nu}$ یا $\nu = \frac{1}{T}$ و بالاخره $T\nu = 1$ برقرار می‌باشد.

هنگامی که گلوله آونگ یا وزنه آویخته به فنر از نقطه B می‌گذرد دارای انرژی جنبشی است ولی هم گلوله و هم وزنه در نقطه C به

حالت سکون می‌رسند. پرسش موجود در بررسی این حرکت این است که انرژی آن‌ها در نقطه C چه شده است؟ درباره آونگ باید گفت انرژی جنبشی موجود در گلوله به انرژی پتانسیل گرانشی در نقطه C تبدیل شده است.



شکل ۱-

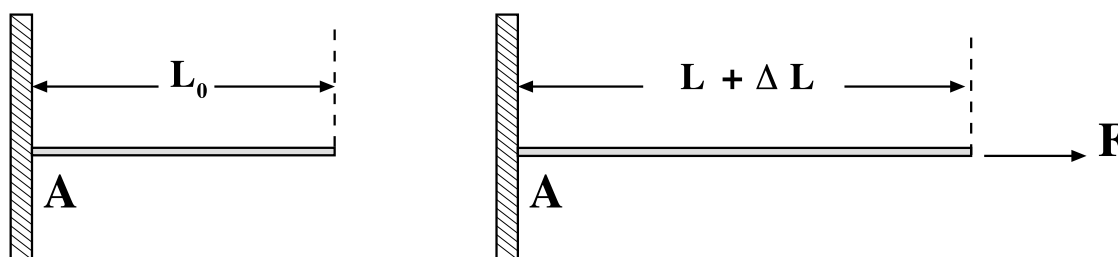
بنابراین اگر آزمایش در خلأ انجام می‌گرفت، تمام انرژی جنبشی موجود در نقطه B به انرژی پتانسیل گرانشی در نقطه C تبدیل می‌شد. اگر هیچ گونه اصطکاکی وجود نمی‌داشت، این ارتعاش (رفت و برگشت) برای همیشه ادامه می‌یافت. ارتعاش وزنه متصل به انتهای فنر نیز با روش آونگ قابل تفسیر است. در نقطه A فنر حالت کشیده دارد و مقداری انرژی در خود ذخیره کرده است، این انرژی ذخیره شده را انرژی پتانسیل فنر یا (SPE) می‌نامیم. فنر کشیده شده، وزنه را به طرف بالا می‌کشد و به آن شتاب می‌دهد. در این فرآیند، فنر شل می‌شود، در نتیجه، انرژی پتانسیل فنر به انرژی جنبشی (k_E) تبدیل می‌گردد. وقتی وزنه به نقطه B می‌رسد فنر حالت کشیده ندارد. در نقطه B تمام انرژی پتانسیل به انرژی جنبشی تبدیل شده است. در نقطه B لختی وزنه آن را به طرف بالا می‌برد و این فرآیند سبب فشرده شدن فنر می‌گردد. به این ترتیب انرژی جنبشی وزنه به انرژی پتانسیل فنر تبدیل می‌شود. وقتی که وزنه به نقطه C می‌رسد، تمام انرژی جنبشی وزنه به انرژی پتانسیل (SPE) تبدیل شده است در این حالت فنر، فشرده شده وزنه را به طرف پایین می‌راند. در این فرآیند بار دیگر انرژی پتانسیل به انرژی جنبشی تبدیل می‌شود. توجه داریم که در یک حرکت نوسانی، انرژی همواره از صورتی به صورت دیگر تبدیل می‌شود. در دو انتهای حرکت یعنی در A

و C نوسان کننده فقط انرژی پتانسیل دارد و وقتی که نوسان کننده از وضع تعادل یعنی از نقطه B می‌گذرد تمام انرژی آن به صورت انرژی جنبشی ظاهر می‌گردد.

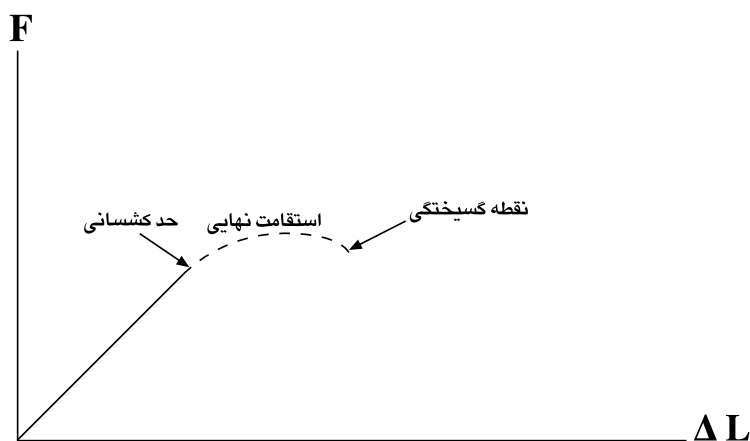
قانون هوک

فرض کنید میله فلزی به طول L_0 وجود دارد، یک سر میله در محلی محکم شده است. اگر سر دیگر میله را با نیروی F بکشیم این نیروی کششی طول میله را به اندازه ΔL افزایش می‌دهد (شکل ۲).

اگر نمودار F بر حسب ΔL رسم کنیم نمودار شکل ۳ بدست می‌آید.



شکل ۲-



شکل ۳-

غالباً دیده می‌شود که افزایش طول ΔL با نیروی کششی F متناسب است، این رفتار میله را بر روی نمودار با خط پرنشان داده‌ایم. در این گستره از نیرو، اگر نیروی F را حذف کنیم طول میله به حالت اولیه آن برمی‌گردد. در چنین حالتی می‌گویند میله از جنس کشسان است. بنابراین یک ماده کشسان پس از حذف شدن نیروی کشش به حالت اولیه می‌رسد.

چنانچه بزرگی نیروی کشش اعمال شده بر جسم از مقدار معینی بیشتر شود، جسم به حالت سابق بر نمی‌گردد. بخشی از نمودار که با خط پر نشان داده شده است اهمیت زیادی دارد. در این ناحیه افزایش طول با نیروی کشش متناسب است. یکی از اولین افرادی که اثر نیروی ایجاد کننده تغییر شکل را بررسی کرد، رابرت هوک بود. هوک متوجه شد که تغییر شکل بسیاری از اجسام با نیروی اعمال شده متناسب است. به عنوان مثال رفتار فنرها به همین صورت است، حتی افزایش طول یک تار موی سر هم متناسب با نیروی کشش است. مطالعه هوک فراتر رفت و او به این نتیجه رسید که خمش و پیچش میله‌ها نیز از این قانون پیروی می‌کند، اگر میله‌ای از طریق خمش یا پیچش تحت تاثیر قرار گیرند این تغییر شکل هم با نیروی تغییر شکل دهنده متناسب است.

تعریف قانون هوک: هنگامی که جسمی تغییر شکل می‌دهد، تغییر شکل حاصل با نیروی تغییر شکل دهنده متناسب است. باید بدانیم که قانون هوک همواره برقرار نیست، همان طوری که در شکل ۳- نشان داده شد، افزایش طول میله همیشه با بزرگی نیرو متناسب نمی‌باشد به عبارت دیگر اگر بزرگی نیروی کشش زیاد شود ارتباط بین F و ΔL خطی نخواهد بود. لذا باید گفت قانون هوک در تغییر شکل‌های کوچک برقرار است.

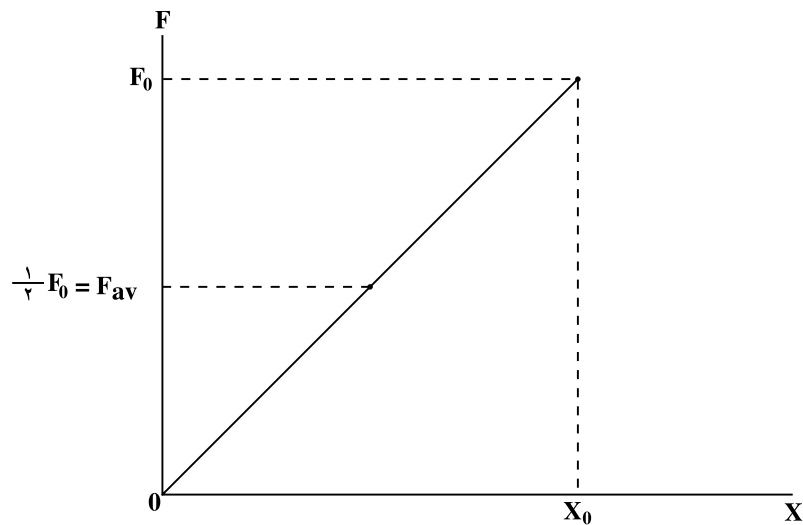
فنرها و انرژی ذخیره شده در آنها

در مبحث ارتعاشات، فنرها از اهمیت زیادی برخوردارند. در اینجا از فنرهای صحبت می‌کنیم که از قانون هوک پیروی می‌کنند. بسیاری از فنرها در تغییر شکل‌های کوچک از قانونی هوک پیروی می‌کنند. قانون هوک به صورت $F = kx$ نوشته می‌شود، در این رابطه میزان افزایش طول با x ، نیروی کشش با F و ضریب ثابت تناسب k است. k را ثابت نیرو یا ثابت فنر می‌نامند. بنابراین ثابت فنر از تقسیم نیروی F بر x به دست می‌آید.

$$k(\text{ثابت فنر}) = \frac{\text{نیروی } F}{x(\text{تغییر طول})}$$

در حقیقت k مقدار نیرویی است که طول فنر را به اندازه یک متر افزایش می‌دهد. یکای k در دستگاه SI نیوتون بر متر است. برای اندازه‌گیری ثابت نیروی فنر کافی است، وزنه‌ای به انتهای فنر آویزان کنیم و افزایش طول آن را اندازه بگیریم.

برای محاسبه انرژی ذخیره شده در فنر کافی است، کار انجام شده در طی کشیده شدن فنر را تعیین کنیم، این مقدار کار انجام شده با انرژی ذخیره شده در فنر برابر است. فرض کنید، نمودار تغییرات طول فنر با افزایش نیروی اعمال شده بر آن به صورت شکل ۴- است، این نمودار رفتار فنر را در طی افزایش طول به اندازه X_0 نشان می‌دهد. باید توجه داشت که برای این گستره تغییر طول، نیروی کشش، به طور خطی از صفر تا F_0 تغییر می‌کند. متوسط نیروی کشش برابر با $\frac{1}{2}F_0$ می‌شود. در این صورت کار انجام شده بر روی فنر از رابطه



شکل - ۴

از طرفی $F_0 = kx_0$ می‌باشد. بنابراین کار انجام شده بر روی فنر $W = \frac{1}{2} kx_0^2$ خواهد بود. لذا می‌توان گفت انرژی ذخیره شده در فنری که طبق قانون هوک به اندازه X کشیده یا فشرده شده است از رابطه زیر به دست می‌آید:

$$SPE = \text{انرژی پتانسیل} = \frac{1}{2} kx^2$$

توجه دارید که استفاده از این رابطه منحصر به فنرهای معمولی نیست و از این رابطه در مورد هر وسیله فنرمانندی که از قانون هوک پیروی می‌کند می‌توان استفاده کرد.

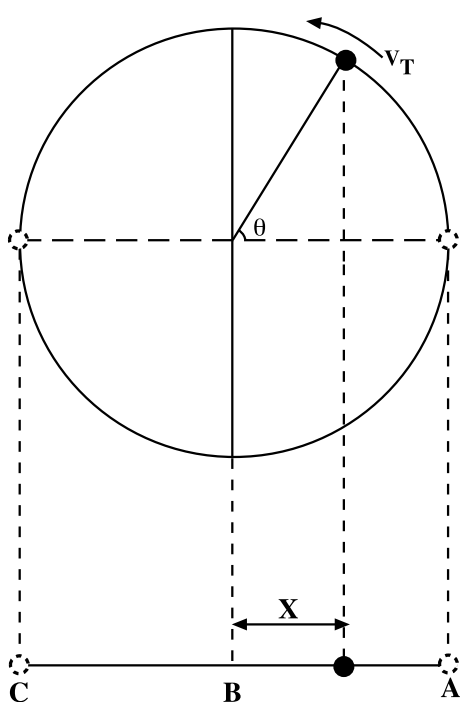
فرض کنید برای به دست آوردن شتاب حرکت، وزنه‌ای به انتهای فنر آویخته شده است. رابطه بین جرم، شتاب و نیرو در هر لحظه $F = ma$ است. تنها نیروی خشی نشده‌ای که بر جسم آویخته وارد می‌شود نیرویی است که فنر بر جسم اعمال می‌کند. این نیرو همواره می‌خواهد وزنه را به حالت تعادل برگرداند. فرض کنید در یک لحظه افزایش طول فنر X است، بنابراین نیروی وارد بر وزنه $F = -kx$ می‌باشد.

در نتیجه می‌توان نوشت: $-kx = ma$ ، در نتیجه شتاب حرکت از رابطه $a = -kx/m$ حاصل می‌شود. با توجه به این رابطه مشخص است که بیشترین شتاب وارد بر جسم در لحظه‌ای است که فنر بیشترین کشیدگی را دارد، زیرا که در این لحظه F بزرگترین مقدار را دارا است.

دوره تناوب

می‌خواهیم معادله‌ای به دست آوریم که دوره تناوب در نتیجه بسامد نوسان کننده را نسبت به L نشان دهد. با استفاده از حساب دیفرانسیل و انتگرال می‌توان تمام جزئیات حرکت را به دست آورد. در اینجا از دایره مرجع استفاده می‌کنیم. دایره مرجع با توجه به شکل ۵ قابل تصور است. فرض کنید، وزنه کوچکی بر محیط یک دایره با شعاع R قرار دارد و با سرعت V_T بر روی این دایره در سطح افق می‌چرخد.

اگر به سایه وزنه بر روی دیوار نگاه کنیم، خواهیم دید که سایه وزنه بر روی یک خط راست مرتباً به چپ و راست می‌رود. به عبارت دیگر می‌بینیم که سایه یک حرکت نوسانی انجام می‌دهد. اگر حرکت سایه را توصیف کنیم حرکت یک جسم در حال نوسان نیز قابل توصیف است. در قسمت بالای شکل ۵ وزنه با سرعت V بر روی دایره می‌چرخد، سایه این ذره در قسمت پایین شکل بین دو نقطه A و C در نوسان می‌باشد. در این آزمایش وزنه را نقطه مرجع و مسیر را دایره مرجع می‌نامیم. باید توجه کرد، شعاع دایره مرجع با دامنه نوسان (AB) نوسانگر (سایه) برابر است. دوره تناوب حرکت وزنه مرجع با مدتی که این وزنه یک دور کامل می‌زند برابر است. با توجه به این که شعاع دایره مرجع R می‌باشد، محیط دایره (طول مسیر نقطه مرجع) $2\pi R$ خواهد بود با توجه به این که سرعت نقطه



شکل ۵-

مرجع V_T است دوره تناوب از رابطه $T = \frac{2\pi R}{V_T}$ به دست می‌آید.

دوره تناوب حرکت نوسان کننده یعنی سایه نیز همین مقدار است. باید توجه داشت که حرکت ذره بر روی دایره مرجع یک حرکت شتابدار (در اثر نیروی جانب مرکز) با بزرگی ثابت است.

فرض کنید یک سرفتری در نقطه ثابتی بسته شود و به سرفتری دیگر جرم m آویزان باشد.

اگر فنر را در راستای قائم کمی پایین بکشیم و رها کنیم، نیروی موثر بر فنر $F = -kx = ma$ است. و رابطه زیر برای این حرکت نوشته می‌شود. این نیرو، به عنوان نیروی بازگرداننده عمل می‌کند. مکان وزنه در هر زمان خواهد شد.

$$kx + m \frac{d^2x}{dt^2} = 0 \quad (1)$$

اگر دامنه حرکت یا بیشینه افزایش طول فنر x_m باشد، رابطه زیر را می توان نوشت :

$$x = -x_m \cos \omega t \quad (2)$$

با توجه به رابطه های فوق دوره نوسان وزنه عبارت است از :

$$\omega^2 = \frac{k}{m}$$

$$T = 2\pi \left(\frac{m}{k}\right)^{\frac{1}{2}} \quad (3)$$

رابطه -۳، در صورتی درست است که جرم آویخته به فنر m باشد و از جرم فنر در مقابل m بتوان صرف نظر کرد. در حالت واقعی در رابطه -۳ به جای m باید M را قرار دهیم.

$$M = m + fm_s \quad (4)$$

در این رابطه، m جرم وزنه، m_s جرم فنر و f ضریب جرمی فنر است.

محاسبه ها نشان می دهند که $f = \frac{1}{3}$ است، بنابراین رابطه -۳ را عملاً باید به صورت زیر بنویسیم :

$$T = 2\pi \sqrt{\frac{m + \frac{1}{3} m_s}{k}} \quad (5)$$

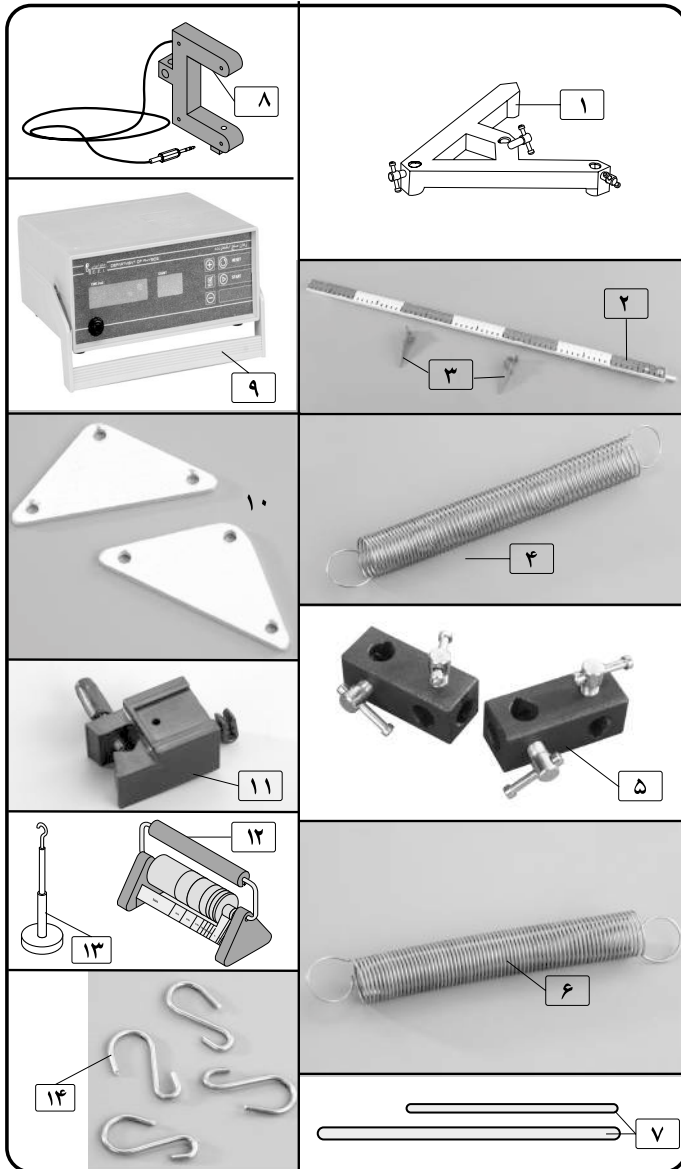
در این رابطه، k ضریب ثابت فنر است.

تعیین ضریب ثابت فنر هدف‌ها:

- ۱- تعیین ضریب ثابت فنر با استفاده از قانون هوک
- ۲- تعیین ضریب ثابت فنر با استفاده از ارتعاشات
- ۳- بررسی رابطه به هم بستن فنرها

وسایل لازم:

- ۱- پایه A شکل ۱ عدد
- ۲- خط کش ۷۰cm ۱ عدد
- ۳- شاخص پلاستیکی خط کش ۲ عدد
- ۴- فنر نرم ۳ عدد
- ۵- گیره مضاعف ۲ عدد
- ۶- فنر سخت ۳ عدد
- ۷- میله ۵۰cm و ۲۵cm ۲ عدد
- ۸- سنسور U شکل ۱ عدد
- ۹- زمان سنج شمارنده ۱ عدد
- ۱۰- مثلث ۲ عدد
- ۱۱- گیره پلاستیکی ۲ عدد
- ۱۲- جعبه وزنه ۱ عدد
- ۱۳- نگهدارنده وزنه ۱ عدد
- ۱۴- حلقه S شکل ۸ عدد



* توجه: اقلام ستاره دار جز اقلام خرید شما نمی‌باشد.

شرح آزمایش:

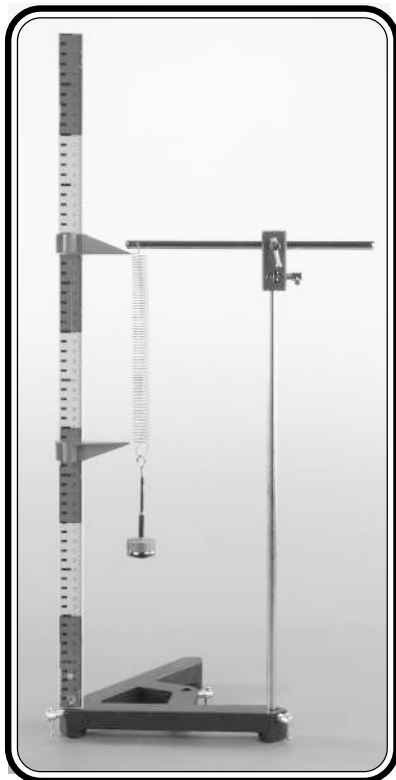


شکل - ۱

آزمایش ۱- : تعیین ثابت فنر با استفاده از قانون هوک
وسایل موجود را مطابق شکل ۱- به یکدیگر وصل کنید.

- نوک شاخص بالایی را در مقابل انتهای حلقه فنر قرار دهید
و نوک شاخص پایینی را در بالای حلقه پایینی قرار داده و طول
اولیه فنر را بخوانید (L_0).

- جرم نگهدارنده وزنه (قلاب و وزنه) را به کمک ترازو اندازه
بگیرید ($m_0 = 50g$).



شکل - ۲

- مطابق شکل ۲- نگهدارنده وزنه را به فنر آویزان کنید.

- شاخص پایین را در بالای حلقه فنر قرار دهید، طول جدید

فنر (L) را اندازه بگیرید ($L - L_0 = \Delta L$).

- k را با استفاده از رابطه زیر بدست آورید :

(۱)

$$k = \frac{F(N)}{\Delta L(m)}$$

- بر روی نگهدارنده وزنه به ترتیب وزنه‌های ۵۰، ۱۰۰، ۱۵۰،

۲۰۰ گرم و... را اضافه کنید.

- هر بار ΔL را به دست آورید. توجه کنید هر بار، جرم وزنه‌ها

و نگهدارنده وزنه‌ها را m بنامید.

- نتایج حاصل از اندازه‌گیری را در جدول ۱- ثبت کنید.

- متوسط k ها را تعیین کنید.

جدول ۱-، جدول تعیین ضریب ثابت فنر نرم

ردیف	$L_0(m)$	$L(m)$	$m(kg)$	$mg(N)$	ΔL	k	توضیح
۱							
۲							
۳							
۴							
۵							
۶							
۷							
۸							
						\bar{k}	

- نمودار نیرو بر حسب تغییر طول فنر را رسم کنید، شیب نمودار را به دست آورید و آن را با \bar{k} مقایسه و نتیجه را مورد بحث قرار

دهید.

- فنردوم را مورد آزمایش قرار دهید.
- هنگام آزمایش با فنرهای قوی تر از جرم‌های بزرگتری استفاده کنید.
- ضمن انجام آزمایش جدول ۲- را کامل کنید.

جدول ۲ - ، جدول تعیین ضریب ثابت فنر سخت

ردیف	$L_0(m)$	$L(m)$	$m(kg)$	$mg(N)$	ΔL	k	توضیح
۱							
۲							
۳							
۴							
۵							
۶							
۷							
۸							
						\bar{k}	

- نمودار نیرو بر حسب تغییر طول را رسم کنید و شیب نمودار را به دست آورید.

آزمایش ۲- تعیین ضریب ثابت فنر با استفاده از ارتعاشات

- جرم یکی از فنرها را اندازه بگیرید. آن را m_s بنامید.

- جرم نگهدارنده وزنه را اندازه بگیرید (m_o).

- وزنه‌ای بر روی نگهدارنده وزنه قرار دهید (m_1).

- دستگاه را مطابق شکل ۳- آماده کنید.



شکل ۳-

فیش حسگر نوری را به ترمینال SENSOR دستگاه زمان سنج شمارنده وصل کنید.

- دو شاخه زمان سنج شمارنده را به برق شهر بزنید.

- توجه داشته باشید که در حالت تعادل وزنه‌های آویخته شده به فرکانس بالاتر یا پایین‌تر از چشمه نوری احساسگر قرار گیرد.

- دستگاه زمان سنج شمارنده را برای شمارش ۵ تا ۱۰ نوسان فرتنظیم کنید (صفحه نمایش COUNT، عدد پنج را نشان دهد).

- نگهدارنده وزنه را کمی از وضع تعادل به سمت پایین بکشید و رها کنید تا در راستای قائم نوسان کند.

- دکمه START را بزنید تا شمارش نوسان آغاز شود.

- توجه کنید در مدت نوسان، صفحه نمایش (TIME) گذشت زمان را نشان می‌دهد. پس از انجام نوسان (به تعدادی که شما انتخاب کرده‌اید)، تعداد نوسان (n) بر روی صفحه نمایش (COUNT) و مدت نوسان (t) بر روی صفحه نمایش (TIME) نشان داده می‌شود.

- با استفاده از t و n ، دوره نوسان را به دست آورید ($T = \frac{t}{n}$).

- ضمن انجام آزمایش، جدول ۳- را کامل کنید.

- m_1 را تغییر دهید و آزمایش را چند مرحله تکرار کنید.

با استفاده از رابطه زیر، ضریب ثابت فنر را تعیین کنید (k_1):

جدول ۳-، جدول تعیین k برای فنر نرم

ردیف	m_s (kg)	$m = m_0 + m_1$ (kg)	t	n	T	k_1	k_2	توضیح
۱								
۲								
۳								
۴								
۵								
۶								
						\bar{k}_1	\bar{k}_2	

$$k_1 = \frac{4\pi^2}{T^2} m \quad (1)$$

با استفاده از رابطه زیر نیز ضریب ثابت فنر را تعیین کنید (k_2):

$$k_2 = \frac{4\pi^2}{T^2} \left(m + \frac{1}{3} m_s \right) \quad (2)$$

متوسط k_1 ها و k_2 ها را برای جرم های مختلف بدست آورید (\bar{k}_1 و \bar{k}_2).

- \bar{k}_1 و \bar{k}_2 را با یکدیگر مقایسه کنید.

- \bar{k}_1 و \bar{k}_2 را با k بدست آمده از آزمایش - ۱ مقایسه کنید.

- آزمایش را برای فنر سخت تکرار کنید و ضمن انجام آزمایش جدول - ۴ را کامل کنید.

- نمودار تغییرات دوره نوسان (T) را بر حسب جرم برای فنرهای متفاوت رسم کنید.

جدول - ۴، جداول تعیین k برای فنر شماره - ۲

ردیف	m_s (kg)	$m = m_0 + m_1$ (kg)	t	n	T	k_1	k_2	توضیح
۱								
۲								
۳								
۴								
۵								
۶								
						\bar{k}_1	\bar{k}_2	

- برای یک فنر، جرم m را به اندازه 2 cm پایین بکشید و رها کنید دوره نوسان (T) را اندازه بگیرید.

- در مرحله دیگر، جرم m را به اندازه 3 cm پایین بکشید و رها کنید دوره نوسان (T) را اندازه بگیرید.

- در مرحله دیگر، جرم m را به اندازه 4 cm پایین بکشید و رها کنید دوره نوسان (T) را اندازه بگیرید.

- در در مرحله دیگر، جرم m را به اندازه 5 cm پایین بکشید و رها کنید دوره نوسان (T) را اندازه بگیرید.

با استفاده از نتایج به دست آمده رابطه بین T و دامنه نوسان را تحقیق کنید.

آزمایش - ۳

بررسی رابطه به هم بستن فنرها

- مطابق شکل ۴- دو فنر مشابه $k_1 = k_2$ با ضریب ثابت معلوم را به دنبال هم (سری) به یکدیگر وصل کنید.
- جرم دو فنر را اندازه بگیرید (m_s).
- جرم نگهدارنده وزنه و وزنه روی آن (m) را به انتهای فنر دوم آویزان کنید.
- مجموعه وسایل و قطعات اندازه گیری را مطابق شکل ۴- نصب کنید.
- نگهدارنده وزنه را کمی از وضعیت تعادل پایین بکشید و رها کنید.
- مدت n نوسان را مطابق آنچه در آزمایش ۱ انجام گرفت اندازه بگیرید، دوره نوسان (T) را به دست آورید.



شکل ۴-

- با استفاده از رابطه زیر، ضریب ثابت مجموعه (k) را به دست آورید :

$$k = \frac{4\pi^2}{T^2} \left(m + \frac{1}{3} m_s \right) \quad (1)$$

با محاسبه مقادیر زیر درباره رابطه بستن فنرها به صورت سری بحث کنید :

$$T^2 = T_1^2 + T_2^2 \quad (2)$$

$$\frac{1}{k} = \frac{1}{k_1} + \frac{1}{k_2} \quad (3)$$

- در مرحله بعد، دو فنر مشابه $k_1 = k_2$ با ضریب ثابت مشخص را مطابق شکل - ۵ و به صورت موازی به یکدیگر وصل کنید.



شکل - ۵

ما نند آزمایش قبل دوره نوسان مجموعه را به دست آورید.

- ثابت فنر مجموعه را k محاسبه کنید.

- با محاسبه مقادیر زیر درباره رابطه به هم بستن فنرها به صورت موازی بحث کنید.

$$\frac{1}{T^2} = \frac{1}{T_1^2} + \frac{1}{T_2^2} \quad (4)$$

$$k = k_1 + k_2 \quad (5)$$

- در این مرحله سه فنر مشابه را مطابق شکل - ۶ به یکدیگر وصل کنید.



شکل - ۶

- k ثابت مجموعه را مانند آزمایش‌های قبل به دست آورید.
- درباره رابطه T_1, T_2, T_3 و k_1, k_2, k_3 و k بحث کنید.
- در مرحله بعدی دو فنر غیر مشابه را به دنبال هم (سری) ببندید.
- k مجموعه را از طریق آزمایش دست آورید.
- در مورد رابطه k با k_1 و k_2 بحث کنید.

زمان سنج شمارنده

این دستگاه به طور هم‌زمان تعداد نوسان‌های کامل و زمان این نوسان‌ها را اندازه می‌گیرد.

- با استفاده از دکمه‌های متفاوت می‌توانید تعداد نوسان دلخواه خود را بر روی نمایشگر (COUNT) مشخص کنید و نوسان

گر را در بین دو شاخه حسگر به نوسان در آورید.

- با هر نوسان کامل یک رقم به عدد شمارشگر اضافه می‌شود. ضمناً زمان نوسان بر روی نمایشگر (TIME) به نمایش در می‌آید.

- در پایان تعداد نوسان‌ها بر روی نمایشگر (COUNT) و مدت زمان نوسان‌ها بر روی نمایشگر (TIME) ثبت می‌شود. برای

استفاده از دستگاه به روش زیر عمل کنید.



- دو شاخه دستگاه را به برق شهر بزنید.

- کلید دستگاه را در مقابل ON قرار دهید.

- فیش حسگر نوری را به ترمینال SENSOR وصل کنید.

- دکمه RESET را فشار دهید تا نمایشگر (TIME) عدد صفر و نمایشگر (COUNT) عدد یک را نشان دهند.

- دکمه SET را فشار دهید تا نمایشگر COUNT چشمک بزند.

- دکمه (+) را فشار دهید تا تعداد نوسان مورد نظر در نمایشگر COUNT دیده شود.

- در صورت بیشتر شدن عدد با استفاده از دکمه (-) به عدد مورد نظر برسید. در این حالت عدد در حالت چشمک زدن است.

- دگمه SET را فشار دهید تا عدد مورد نظر بر روی نمایشگر ثابت شود (n).
- نوسانگر را در بین دو شاخه حسگر به نوسان در آورید (در این آزمایش میله علامت دهنده به حسگر نوری در بین دو شاخه نوسان می‌کند).
- پس از چند نوسان، دگمه START را فشار دهید. نمایشگر زمان، به کار می‌افتد.
- پس از انجام نوسان‌ها، تعداد نوسان و زمان نوسان به وسیله نمایشگرها نمایش داده می‌شوند.
- با استفاده از t و n دوره تناوب T را می‌توانید بدست آورید.
- برای تکرار آزمایش کافی است، نوسان‌گر را به نوسان در آورید و فقط دگمه START را فشار دهید.